

[Hartvig Frisch.]

Medlem vil stemple paa denne Maade? Hvis det første er Tilfældet, hvis det altsaa skulde være det, at man i denne Sal taler om, at Mennesker skal tvinges fra Hus og Hjem, saa tror jeg egentlig, det ærede Medlem er kommet til at fremsætte en Ytring, som man maaske fra anden Side kunde udlægge som Vidnesbyrd om en fuldkommen Mangel paa Forstaaelse, jeg kunde sige Mangel paa Hjerte overfor de mange Mennesker, det drejer sig om, og hvis det ærede Medlem vil fremture med at stemple saadanne Udtalelser som Fraser, vil det blot sige, at det ærede Medlem aabenbart selv er ganske uforstaaende overfor de mange uhyggelige økonomiske Vanskeligheder, som den nuværende Landbrugskrise medfører. Men skulde det være Tallene, det ærede Medlem vilde hentyde til, naar han omtaler mine Ytringer som agitatoriske Fraser, saa vil jeg gerne henvise til, at vi i det Udvalg, som jo er nedsat til ikke alene at behandle dette, men en Række mindre Lovforslag, ifølge Spørgsmaal, som er stillet fra Udvalget, har modtaget fra det statistiske Departement gennem Justitsministeren en Opgørelse over Antallet af faktisk stedfundne Tvangsauktioner i Aarene 1915—1929.

Og ser vi da paa de Aar, der i dette Tilfælde maa være af særlig Interesse, Aarene fra 1926 og op til Dato, viser det sig, at i de to Aar, da det var værst, Aarene 1927 og 1928, gennemførtes der i Landdistrikterne i 1927 2 377 Tvangsauktioner og i 1928 2 513. Vil man saa herimod sige: ja, det er i Landdistrikterne; men hvorledes er det med Landejendommene indenfor Landdistrikterne? — saa siger jeg: Saa lad os se paa Tallene for de egentlige Landejendomme; de er ogsaa specificerede her. Det drejer sig for 1927 om 917 og for 1928 om 959 Tvangsauktioner, tilsammen altsaa henimod 2 000 Landejendomme for disse to Aars Vedkommende.

Jeg spørger nu: Er der da Mening i alt det, vi har staaet og sagt her i det høje Ting om den dybtgaaende Krise, vi er inde i, eller er det rene Letsindigheder? Fra de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, har vi dog i høj Grad hørt Tale om, hvor truende Situationen er. Jeg

spørger: Naar man ser, at allerede i første Halvaar af 1931, i Maanederne Januar—Juni, kan der for Landdistrikterne optælles 1 178 Tvangsauktioner, heraf for Landejendomme alene over det halve Tusinde, nemlig 539, vil man saa ikke kunne vente, at for hver Termin, vi rykker hen imod, vil Vanskelighederne og Farerne blive større?

Jeg beder det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, om han ikke vil oplyse mig om, hvilken af Delene det var, han sigtede til, naar han sagde om de Udtalelser, jeg brugte, at det var „agitatoriske Fraser“. Jeg tror egentlig, det vil vise sig, at det ærede Medlem hermed blot har villet afvise noget, der maaske var ubehageligt for ham, og at han saa vilde gøre det paa den nemme Maade, at han vilde stikke ud overfor mine Ord, at det blot var uovervejede, uvederhæftige og grundløse Ord, medens det faktiske Forhold er, at det er selve denne Krise i Landbruget, Lovforslaget tager Sigte paa; det grunder sig paa disse meget nøjagtigt opgjorte og meget uhyggelige og talende Tal.

Naar det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sagde, at Spørgsmaalet naturligvis drejede sig om Risikoen ved Værdifaldet, og at det ikke maatte være ensidigt, hvem der skulde bære den, vil jeg deroverfor sige, at opretholder vi de ældre Panterrettigheder i deres fulde Omfang, bliver det netop en ensidig Ordning; saa bliver det ensidigt, hvem der skal bære Risikoen ved Prisfaldet. Og her er det, vi ved denne Lovgivning tager Sigte paa at modvirke, at Ordningen bliver saa ensidig. Hvis det ærede Medlem virkelig har til Hensigt, som han sagde, at man ikke ensidigt skal kunne kaste sig over den ene Part, synes jeg, det ærede Medlem maatte gaa ind for det samme, som Flertallet i Udvalget er gaaet ind for, og som den højtærede Justitsminister i sit Indlæg saa udmærket, ogsaa juridisk, har anbefalet og dokumenteret, nemlig at søge at tilvejebringe en Ventil, saa at Tvangsakkord udenfor Konkurs ogsaa kunde praktiseres paa Landet for Landejendomme.

Christensen (Høng): Jeg skal lade Spørgsmaalet om de agitatoriske Fraser og de juridiske Spidsfindigheder ligge. Men jeg